

PÄIVÄKIRJA TODELLISUUDEN LUONTEESTA

kirjoittanut

Mika Oja

04.09.2006 18:31

En ole koskaan pitänyt päiväkirjaa. Koskaan aiemmin en ole ymmärtänyt sen merkitystä, enkä tiedä ymmärräkö tälläkään hetkellä, kun kirjoitan näitä ensimmäisiä sanoja. Aavistelen kuitenkin, että tulen tarvitsemaan jotain konkreettisempaa kuin oman muistini, jos aion ottaa selvää siitä mitä on tapahtumassa. Hiljaa kuitenkin toivon, että tämä merkintä olisi ensimmäinen ja viimeinen ja että se mitä näin olisi vain harhaa.

Kävelen kotiin usein rannikon kautta maisemien takia. Erityisesti syksyn tuulisina päivinä on upeaa katsella kuinka aallot iskeytyvät rantakallioihin suurella voimalla samalla kun itse taistelee napakkaa tuulta vastaan pysyäkseen pystyssä. Siinä vain jotenkin tuntee luonnon voimat niin uskomattomalla tavalla läheisiksi, että voi unohtaa hetkeksi ihmiskätten työt. Tänään oli erityisen voimakas myrsky, joten pysähdyin korkeimmalle kalliolle ihaillemaan tätä mahtipontista näytelmää. Pysähdyin, vaikka vettä satoi taivaan täydeltä. Sateenvarjoakaan ei voinut avata, sillä tuuli olisi vain vienyt sen mukanaan. Kirjoittavatko ihmiset päiväkirjaan tällaisia asioita? Ehkä yritän vain kierrellä sitä mitä halusin kirjoittaa. Jos kirjoitan sen, myönnän nähneeni sen. Voisin ottaa kupin kahvia rauhoittuakseni ja kerätäkseni ajatuksiani. Kyllä, se kuulostaa hyvältä idealta.

04.09.2006 19:24

Kahvin määrä tuntuu olevan suoraan verrannollinen siihen kauanko jotain asiaa haluaa lykätä. Tämä on havaittavissa stressaavien työpäivien kahvitauollakin. Kynän hermostunut pyörittely sekä lattialle pudottelu kielivät samaa.

Seisoin siis kalliolla ja ihailin luonnonvoimien näytöstä. Salama iskee merellä ja hetken koko maailma näyttää lähes valkoiselta. Hetki oli muiden silmissä varmasti ohikiitävä, mutta maailmani tuntui pysähtyvän hetkeksi. Puoliksi sokaistuneena tuijotin edelleen aaltojen iskeytymistä kalliota vasten, mutta näin muutakin – numeroita; valtavalla nopeudella muuttuvia numeroita, kaksi kerrallaan, yhtäläisyysmerkin molemmin puolin. En muista enää yhtäkään paria tarkasti, mutta niitä oli paljon ja niiden suuruudet tuntuivat muuttuvan jollain tapaa suhteessa aaltojen liikehdintään. Missään välissä ne eivät olleet samoja. Näyn päätyttyä tunsin palaavani taas todellisuuteen ja pystyin liikuttamaan ruumistani. Näky jäi kuitenkin vaivaamaan ajatuksiani ja havahduin niistä

vasta kun tajusin vetäneeni arkistoistani tämän tyhjäksi jääneen päiväkirjan.

En tässä vaiheessa suostu ohittamaan tapahtunutta minään sattumana. Ehkä se oli numeroiden suuruuden ja aaltojen liikkeen yhtäläisyys, joka pakotti mieleni etsimään suurempaa merkitystä näylle. En kuitenkaan myöskään saa tapahtuneesta minkäänlaista otetta, mutta ymmärtämisen halu on suunnaton.

5.9.2006 06:22

En nukkunut kovinkaan hyvin. Kahvin juominen vaikuttaa ainoalta normaalilta asialta mitä teen tällä hetkellä. Huomaan myös pitäväni ajatusten kirjoittamisesta paperille, vaikka ne eivät olisikaan merkittäviä. Ja jos joskus alan päästä tästä asiasta jyvälle, en välttämättä halua jättää mitään yksityiskohtaa muistiinpanoistani pois. Yksikin puuttuva pala voi pilata koko palapelin – olkoonkin vain maininta kahvista. Toisaalta toivon, että en näkisi mitään vastaavaa enää ikinä, jolloin voisin unohtaa sen ja polttaa tämän kirjan onnellisena. Samaan aikaan toivon kuitenkin myös näkeväni lisää, koska mielenkiintoni on jo herännyt. En oikein tiedä miten aion selvitä työpäivästäni. Tilikirjat vaikuttavat juuri nyt maailman tylsimmältä asialta.

5.9.2006 19:03

Kotona jälleen. Ennen kuin sain tämän kirjoitettua jouduin etsimään uuden kynän. Hermostuksissani tiputin edellisen ja kuten kynillä on tapana, se vieräi jonnekin näkymättömiin. Kynää ei ole koskaan saatavilla kun nopeasti haluaa kirjoittaa jotain ylös.

Mieleni ei ole pahemmin levännyt ja juuri nyt kadun suuresti päätöstäni lopettaa matematiikan opinnot yliopistossa. Siirtyminen taloustieteisiin tuntui tietenkin aikanaan hyvältä, mutta tällä hetkellä antaisin paljon matematiikan ymmärtämisestä. Pysähdyin siis samaan paikkaan odottamaan. Sää ei ollut yhtä voimakas, mutta aaltoja oli kuitenkin. Olin oikeastaan yllättynyt, että näky palasi vain odottamalla hetken. Tai ei, ei se oikeastaan palannut samanlaisena, sillä nopeasti juoksevien numeroiden sijaan näin vain kaksi monimutkaista yhtälöä, edelleen yhtäläisyysmerkin molemmin puolin. Pystyin keskittymään siihen hetkeksi, mutta en kuitenkaan muista sitä enää. Täytyisi keksiä jokin keino ottaa näkyjä ylös, jos haluan ikinä selvitä eteenpäin tässä asiassa. Juuri

nyt mieleni tekee jälleen kahvia, sillä en kuitenkaan saa nukuttua tänäkään yönä.

5.9.2006 23:44

Olen miettinyt yhtälöä koko illan. En muista sitä. Muuttujia siinä oli muutamia, ehkä myös operaatioita joita en edes muista enää tai ole koskaan tietänytkään. Olen kuitenkin päättänyt, että eilen näkemäni numerot olivat sijoitusten lopputuloksia. Aivan kuin luonto olisi koettanut ratkaista yhtälöä jotenkin kokeilemalla. En tiedä, mutta minusta tuntuu, että haluan ratkaista tuon yhtälön, mitä ikinä se tarkoittaakin. Ensin täytyisi kuitenkin tietää miten saan sen itselleni ylös. Tarvitsen todellakin lisää kahvia. Ehkäpä näiden muistiinpanojen kahvitahrojen määrä kertoo jotain viime aikojen mielentilastani.

6.9.2006 03:15

En ole nukkunut. Sen sijaan lähdin takaisin ulos ja keskellä syksyistä yötä tuijotin tiiviisti pimeää maisemaa. Tuijotin varmasti yli tunnin, mutta lopulta sain yhtälöt jälleen näkyviin. Huomasin myös, että se pysyi näkyvissä niin kauan kunnes käänsin pääni, joten käsikopelolla kaivoin paperia ja kynän esiin kirjoittaakseni sen ylös. Ihme kyllä en tiputtanut kynää käsien hermostuneesta tärinästä huolimatta. Kirjoittaessani tätä tekstiä kääntelen lappua kädessäni. Yhtälö on vähintään haastava, enkä todellakaan edes ymmärrä sen jokaista osaa. Muuttujia siinä on kolme - kreikkalaisten aakkosten kolme ensimmäistä kirjainta. Kolme muuttujaa, vain yksi yhtälö – ratkaiseminen on siis pakko tehdä kokeellisesti. Nyt aion kuitenkin nukkua, sillä tarvittavia välineitä ei ole saatavilla. Ehkäpä mieleni rauhoittuu, kun tiedän viimein mitä pitäisi tehdä.

6.9.2006 08:07

Myöhästyin töistä. Ei merkitystä, sillä en ole menossakaan. Nukuin paremmin kuin viime yönä, mutta en kovinkaan paljoa. Voima joka ajaa minua näyn selvitystä kohti on kuitenkin väsymystä suurempi. Sitä paitsi kahvin voimaa ei pidä aliarvioida. Tänään aion kirjoittaa ohjelman joka yrittää

ainakin ratkaista nuo yhtälöt, mutta ensin tarvitsen paljon kertausta matematiikasta. En ole itse asiassa koskaan kirjoittanut ohjelmiakaan, mutta nyt on aika opetella. Aion myös ottaa valokuvan aallokosta ja liittää yhtälön siihen ikään kuin muistilapuksi. Tässä vaiheessa on myös hyvä huomata, että en ole syönyt sitten eilisen ruokatunnin. En tunne nälkää kuitenkaan, joten en jaksa tuhлата aikaa syömiseen. Otan siis kameran mukaani ja suuntaan yliopiston kirjastolle.

6.9.2006 15:23

Pöytäni näyttää oudolta. Siinä ei ole koskaan ollut näin montaa kirjaa pinossa. Raahasin myös kahvinkeittimen kaikkine tarpeineen vettä lukuun ottamatta käden ulottuville. Harkitsin hetken ottavani ämpärillisen vettä pöydän viereen. Tietokone on auki ja ohjelmani ensimmäiset rivit ovat jo ilmestyneet ruudulle. Ne eivät ole laadukasta ohjelmointia varmasti nähneetkään, mutta ei väliä. Pian joudun kaivautumaan matematiikankirjojen maailmaan, sillä yhtälöiden osat näyttävät edelleen tuntemattomilta. Juon vain kupin kahvia ja sitten avaan ensimmäisen.

8.9.2006 22:31

Havahduin todellisuuteen työni äärestä. Ohjelma alkaa näyttää valmiilta. En ole koskaan saanut mitään vastaavaa aikaan näin pienessä ajassa. Olen tarkastanut käsin ja se tuntuu laskevan oikein. Nyt täytyisi vain päättää aineisto, jonkinlainen menetelmä jolla kokeilu suoritetaan. Mikäli aineisto on kovin laaja, on hyvin mahdollista että ratkaisua ei ikinä synny tai että minä en ainakaan ole sitä näkemässä enää. Satunnaisaineisto saa kelvata toistaiseksi, sillä minä aion viimein nukkua. Jätän koneen laskemaan ja tulostamaan lukuja. En edes halua tietää paljonko niitä on aamulla valmiina. Ohjelman on tarkoitus pysähtyä mikäli se löytää oikeat arvot joilla molemmat puolet saavat saman arvon. Nyt siis unta.

9.9.2006 08:30

Kahvi on lopussa, tietokoneen näytöllä on aivan järjettömän pitkä lista lukupareja, jotka eivät ole yhtä suuria. Ne ovat kuitenkin varsin lähellä toisiaan koko ajan. Kone jatkaa laskentaa ja tulostaa lukuja sellaista tahtia, että en pysy perässä. Laskentateho ei kuitenkaan tunnu miltään siihen verrattuna miten luvut juoksivat silmiäni edessä ensimmäisenä päivänä. Katsoin myös peiliin aamulla käydessäni kylpyhuoneessa. Alan näyttää aika rähjäiseltä, mutta en jaksa välittää siitäkään. Elämäni on ikään kuin alkanut uudestaan ja kaikki aiemmin tapahtunut tuntuu merkityksettömältä. Nyt lähdän hakemaan lisää kahvia.

9.9.2006 10:17

Palasin kaupasta. Kauppa on viiden minuutin kävelyn päässä, mutta onnistuin kuluttamaan matkaan lähes kaksi tuntia. Kahvi jäi itse asiassa ostamatta, enkä edes päässyt kauppaan asti. Minusta tuntuu, että en tarvitse enää kahviakaan. Pitelen kädessäni nippua paperilappuja, joissa kussakin on yksi yhtälö. Ihmisten yhtälöitä, kasvien yhtälöitä, rakennusten yhtälöitä...

Keskeytin ohjelmani, sillä aion tulostaa valokuvat nyt kun vielä muistan mikä yhtälö liittyy kuhunkin kuvaan. En vieläkään ymmärrä yhtälöiden merkitystä enkä osaa ratkaista ensimmäistäkään niistä, mutta en voi myöskään levätä ennen kuin olen selvittänyt asian. Joissain yhtälöissä muuttujia on enemmän kuin toisissa, enimmillään seitsemän – edelleen kreikkailasten aakkosten kirjaimia. Yhtälöiden monimutkaisuudella on varmasti jokin merkitys. Minua ei väsytä. Ei ole nälkä. Tietämisenhalu ajaa minua eteenpäin voimakkaammin kuin mikään maailmassa aikaisemmin. En tiedä kauanko ruumiini kestää tätä, mutta en voi antaa sen levätä.

Valokuvat on nyt tulostettu ja ne koristavat seinää työpöytäni yläpuolella. Kuhunkin on liitetty kuvaan kuuluva yhtälö. Päällisin puolin katsoen yhtälöt näyttävät kaikki täysin oudoilta, enkä osaisi ratkaista niistä yhtään. Ensimmäisen ratkaisukaan ei ole oikein edistynyt, mutta ainakin koneella on nyt kymmeniä tuhansia rivejä numeropareja. Voisin vaihtaa yhtälöä ihan vain mielenkiinnosta. Kaupunginkirjasto sopinee tarkoitukseen erinomaisen hyvin, sillä siinä on muuttujia täydet seitsemän. Kirjoitettakoon tässä välissä, että ensimmäisen yhtälön kolme muuttujaa on toistaiseksi vähin määrä mitä olen kohdannut.

9.9.2006 15:30

Olen seurannut tietokoneen ruudulla juoksevia numeroita yli viisi tuntia. Ne eroavat toisistaan aivan valtavasti koko ajan. Voisin vaihtaa kohdetta jälleen, koska päässäni on syntynyt pieni epäily, tai ehkä pikemminkin ajatus. Valitsen tällä kertaa ihmisen, torikauppiaan, jossa muuttujia on myös seitsemän, ja lähdän ulos odottamaan tuloksia. Kenties näen jotain uutta.

9.9.2006 18:19

Aivan kuten arvelinkin, näin ulkona jatkuvasti lisää yhtälöitä. En ottanut kuitenkaan kovinkaan montaa ylös, sillä uskoisin tämänhetkisen aineiston riittävän ainakin johonkin. Istun jälleen tässä koneen äärellä ja tutkin lukuja. Ne eroavat toisistaan jälleen jatkuvasti, enemmän kuin aaltojen liikkeen yhtälö, mutta vähemmän kuin kaupunginkirjaston. Tämä teksti alkaa tuntua jo hullulta, kun puhun eri asioiden yhtälöistä. Miksi kaikella on yhtälöt? Mitä nämä muuttujat kuvaavat oikein? Onko näille edes olemassa ratkaisuja? Alan epäillä koko touhun järkevyyttä jälleen kerran. Aika vaihtaa kohdetta jälleen. Päätin myös, että suunnittelen yhden testiaineiston ja ajan jokaisen yhtälön saman aineiston läpi, jotta tuloksia olisi helpompi verrata.

12.9.2006 05:53

Olen oikeasti tuijottanut pelkkiä juoksevia lukuja monta päivää. Minusta tuntuu, että mieleni ei enää ymmärrä ulkomaailmaa täysin ja todellisuus on hämärtynyt. Tai ei, ei hämärtänyt vaan ennemminkin muuttunut sarjaksi yhtälöitä. Ajettuani läpi kaikki viisikymmentäseitsemän keräämäni yhtälöä olen alkanut jo hahmottaa yhtälöistä piirteitä jotka kuvaavat niiden vastaavuutta. Pystyn sanomaan pelkästä yhtälöstä miten paljon väärin se laskee. Tällä on myös usein yhtäläisyyttä siihen, montako muuttujaa yhtälössä on, mutta ei aina. Peitin kaikki taloni peilit, sillä olen tullut siihen tulokseen, että en halua nähdä omaani. En ole varma onnistuisiko se edes peilin kautta, mutta en halua ottaa riskiä.

Tärkein havainto on varmaankin se, että mitä lähempänä luontoa kohde on, sitä

todennäköisemmin yhtälöt laskevat oikein ja sitä vähemmän niissä on yleensä muuttujia. Itse asiassa, puhtaasti ihmisten käsien tekemät kohteet eivät tunnu olevan ratkaistavissa ollenkaan. Jotenkin vain näen tämän. Niissä on myös seitsemän muuttujaa aina. Ihmiset sen sijaan vaihtelevat hyvin paljon. Jotkut ovat hyvin lähellä luonnon yhtälöitä, kun taas toiset hyvin kaukana. Tarkoitusta tälle voin kuitenkin vain arvailla. Mutta nyt kun osaan tulkita yhtälöitä suoraan, aion lähteä tarkkailemaan ulkomaailmaa jälleen kerran.

12.9.2006 08:23

Näyttäisi, että pystyn näkemään halutessani juoksevia numeroita. Kuljen kaupungilla tämä kirja kädessäni. Osaan myös jotenkin sanoa, millä tavalla mikäkin muuttuja vaikuttaa tulokseen. Tarkkailtuani hetken olen tullut siihen tulokseen, että yksi muuttuja kuvastaa jollain tapaa fyysistä sijaintia, koska ihmisten ja asioiden liikkeessa paikasta toiseen numeroarvot muuttuvat tietyllä tapaa suhteessa liikkeeseen. Kokeilin tämän lineaarisella liikkeellä ja olen erittäin varma, että asia on näin. Muuttujat siis kuvaavat mahdollisesti jollain tapaa objektin tilaa. Jotkut tuntuvat kuitenkin olevan ainakin fyysisestä sijainnista riippumattomia, eli ilmeisesti sellaiset joilta kyseinen muuttuja puuttuu. Jatkan tarkkailua iltaan asti ennen kuin teen johtopäätöksiä enempää, vaikka niitä olenkin jo miettinyt.

12.9.2006 23:00

Kotona. Olen saapunut jonkinlaiseen johtopäätökseen, jota pidän mielestäni sopivana. Koska muuttujat kuvaavat kohteen tilaa, on jokaiselle luonnolliselle kohteelle olemassa yksi täydellinen tila – tila jossa yhtälön molemmat puolet saavat saman arvon. On myös mahdollista, että kohteella on harmonia yhden tai useamman muuttujan suhteen, jolloin se on oikeassa tilassa riippumatta näistä muuttujista – tämä siis selittää muuttujien vähäisemmät määrät. Lähes muuttumattomana aikojen alusta säilynyt luonto on hyvin lähellä sekä täydellistä tilaa, että harmoniaa. Sen sijaan ihmiset ovat toisinaan ajautuneet hyvinkin kauas täydellisestä tilasta, jolloin yhtälöt antavat todella poikkeavia arvoja. Huomasin myös, että yhtälöt muuttuvat, joskin hitaasti, mutta vain toiselta puolen. Toinen puoli, muuttumaton, on siis alkuperäinen - kohteen merkitys ja tarkoitus.

Ihmiskätkten töillä sen sijaan ei tunnu olevan tarkoitusta, mistä johtuen yhtälöitä ei voi ratkaista ollenkaan. Tämä päätelmä kuulostaa jotenkin hullulta, mutta myös tavallaan loogiselta. Mitä sitten tapahtuisi, jos koko maailma saatettaisiin tilaan jossa jokainen yhtälö täsmää? Jos koko maailma on yksi valtava algoritmi jossa on lähes äärettömästi operaatioita, jotka yrittävät saada oikeaa tulosta, niin mitä ihmettä maailman algoritmi yrittää saada aikaan? Taidan nukkua, viimein. Voisin myös syödä jotain, sillä huomaan kuihtuneeni varsin heikkoon kuntoon.

14.9.2006 07:00

Heräsin. En ole koskaan nukkunut yhtä hyvin. Haluan tietää enää yhden asian ja aion juuri nyt repiä jätösäkit pois peilieni edestä. Haluan tietää onko mahdollista nähdä yhtälöitä peilin kautta. Olen varannut kokeeseen kaksi esinettä, joiden yhtälöt tiedän ennestään. Jos peilistä näkyy eri yhtälöt kustakin esineestä, voin olla varma, että näen todellakin esineen, en peilin yhtälön.

14.9.2006 12:00

Koe onnistui ja näin todellakin esineiden yhtälöt. Tämän jälkeen jäin tuijottamaan peiliä. En ollut mikään kaunis näky tässä vaiheessa, mutta en antanut sen häiritä. Jatkoin tuijottamista keskittyneenä tunteja odottaen, että näkisin vielä yhden näyn. Lopulta näin sen, mitä olin odottanutkin. Tavallaan olin yllättynyt, mutta toisaalta taas en. Olen saavuttanut rauhan, sillä kaikki on nyt aivan selvää. En tarvitse tätä kirjaa enää, mutta jätän sen löydettäväksi, mikäli jälkipolvien täytyy joskus ymmärtää vastaavia asioita. Viimeiseksi merkinnäksi jätän sen mitä näin peilistä. Ei muuttujia.

1 = 1